

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216010301
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8216010301.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.10.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/144/2016 zo dňa 14.07.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného A. B. vinným zo spáchania zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona (v znení účinnom do 30.04.2011 podľa zákona č. 547/2010 Z.z.) a to na tom skutkovom základe, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti Stav Polz, s.r.o., so sídlom podnikania C., D. E. XX, dňa 20. 01. 2011 zriadil v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka C., D. E. X ako jediný oprávnený disponent bežný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli dňa 08. 03. 2011 z bežného účtu obchodnej spoločnosti Sell Out S.R.L., so sídlom podnikania F., G. H. XX, D. I. XXXX/XXXX, ktorému prináleží IBAN: J., vedeného v banke Intesa Sanpaolo SP A, pobočka Rím, Viale Citta D Európa 847, zo strany doposiaľ nestotožnenej osoby, za použitia kanálu „remote banking“ bezhotovostne prevedené finančné prostriedky vo výške 44.800,- €, pričom aj napriek vedomosti, že s uvedenou zahraničnou spoločnosťou nikdy neobchodoval a preto nebol zákonný dôvod na prijatie akýchkoľvek finančných prostriedkov od tejto obchodnej spoločnosti, s cieľom zatajenia existencie týchto finančných prostriedkov, pochádzajúcich zo spáchania podvodnej trestnej činnosti doposiaľ neznámou osobou na území Talianskej republiky, vrátane ich zaistenia na účely trestného konania, dňa 08. 03. 2011 v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., C., D. E. X uskutočnil výber finančnej hotovosti vo výške 7.000,- €, dňa 09. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatu, nachádzajúceho sa v C., ul. Duklianska výber finančnej hotovosti vo výške 2.000,- €, dňa 10. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatov, nachádzajúcich sa v Bardejove na uliciach Komenského č. 43, Slovenská č. 18 a Radničné Námestie č. 7 celkom 6 hotovostných výberov finančných prostriedkov v celkovej výške 8.000,- € a dňa 11.03.2011 prostredníctvom internet banking, poskytnutím autorizačných údajov, umožnil K. L. za účelom poskytnutia mu pôžičky, previesť na jeho bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom podnikania Bratislava, Michalská č. 18 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, čím takto na škodu obchodnej spoločnosti Sell S.R.L., so sídlom podnikania Taliansko, Via Austrália 15, Rím získal pre seba prospech vo výške 44.800,- €.

Za to mu súd uložil podľa § 233 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. 1/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu mu podmienične odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil mu skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona mu uložil obmedzene spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona mu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 zo dňa 16.09.2011, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 250 hodín, premenený na trest na odňatia slobody vo výmere 125 dní so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 zo dňa 18.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/42/2013 zo dňa 09.07.2014, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 0T/39/2016 zo dňa 12.08.2016, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky výroky na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal krajský prokurátor odvolanie, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým podľa jeho obsahu napadol len výrok o treste, uviedol, že s výrokom rozsudku súdu pokiaľ ide o výrok o treste, sa nestotožňuje, považuje ho za nezákonný a to z dôvodov nesprávne a teda nezákonne uloženého súhrnného trestu, ako aj z dôvodu neuloženia trestu prepadnutia majetku. Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Podľa § 2 ods. 2 Tr. zákona páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Podľa § 58 ods. 1 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu. Podľa § 58 ods. 2 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2, 3 alebo 4 alebo § 173, trestného činu obchodovania s ľuďmi podľa § 179, trestného činu obchodovania s deťmi podľa § 180 ods. 2 alebo 3 alebo § 181, trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. c), trestného činu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, 3, 4 alebo 5 alebo § 191 ods. 3 alebo 4, trestného činu nátlaku podľa § 192 ods. 3 alebo 4, trestného činu podielníctva podľa § 231 ods. 2, 3 alebo 4 alebo § 232 ods. 3 alebo 4, trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 alebo 234, trestného činu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270, trestného činu uvádzania falšovaných, pozmenených a neoprávnene vyrobených peňazí a cenných papierov podľa § 271 ods. 1, trestného činu výroby a držby falšovateľského náčinia podľa § 272 ods. 2, trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276, trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277, trestného činu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 2 alebo 3, trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 2 alebo 3, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, trestného činu teroru podľa § 313 alebo 314, trestného činu prijímania úplatku

podľa § 328 ods. 2 alebo 3 alebo § 329 ods. 2 alebo 3, trestného činu podplácania podľa § 334 ods. 2 alebo § 335 ods. 2, trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 6, trestného činu prevádzachstva podľa § 355 alebo 356, trestného činu kupliarstva podľa § 367 ods. 3, trestného činu výroby detskej pornografie podľa § 368, trestného činu rozširovania detskej pornografie podľa § 369, trestného činu ohrozovania mravnosti podľa § 372 ods. 2 alebo 3 alebo trestného činu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 a páchatel' nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti. Podľa § 58 ods. 1 Tr. zákona účinného v čase rozhodovania o skutku trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu. Podľa § 58 ods. 2 Tr. zákona účinného v čase rozhodovania o skutku trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa §173 ods. 3, trestného činu obchodovania s ľuďmi podľa § 179, trestného činu zverenia dieťaťa do moci iného podľa §180 ods. 2 alebo 3 alebo § 181, trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. c), trestného činu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1. 3, 4 alebo 5 alebo §191 ods. 3 alebo 4, trestného činu nátlaku podľa §192 ods. 3 alebo 4, trestného činu nepovolennej prevádzky lotérií a iných podobných hier podľa § 230 ods. 2, 3 alebo 4, trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 234, trestného činu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270, trestného činu uvádzania falšovaných, pozmenených a neoprávnene vyrobených peňazí a cenných papierov podľa § 271 ods. 1, trestného činu výroby a držby falšovateľského náčinia podľa § 272 ods. 3, trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 3 alebo ods. 4, trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 3 alebo ods. 4, trestného činu daňového podvodu podľa § 277a ods. 2 alebo ods. 3, trestného činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 2 alebo 3, trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 2 alebo 3, trestného činu teroru podľa § 313 alebo § 314, trestného činu prijímania úplatku podľa § 328 ods. 2, trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 6, trestného činu prevádzachstva podľa § 355 alebo § 356, trestného činu kupliarstva podľa § 367 ods. 3, trestného činu výroby detskej pornografie podľa § 368, trestného činu rozširovania detskej pornografie podľa § 369, trestného činu ohrozovania mravnosti podľa § 372 ods. 2 alebo 3, trestného činu teroristického útoku podľa § 419, trestného činu niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419b, trestného činu financovania terorizmu podľa § 419c alebo trestného činu cestovania na účel terorizmu podľa § 419d a páchatel' nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z výnosu z trestnej činnosti. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona účinného v čase rozhodovania o skutku trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa §172 ods. 7 alebo 8 alebo §173 ods. 4, trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 3 alebo 4, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, trestného činu prijímania úplatku podľa § 328 ods. 3 alebo § 329 ods. 3 alebo trestného činu podplácania podľa § 334 ods. 2. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že uloženie trestu prepadnutia majetku je v prípade uznania viny v zmysle právnej kvalifikácie uvedenej v rozsudku obligatórne a preto jeho neuložením prvostupňovým súdom došlo k porušeniu zákona. V súvislosti s trestom prepadnutia majetku poznamenal, že v prípravnom konaní došlo na základe príkazu prokurátora OP Bardejov sp. zn. Pv XXX/XX-4 zo dňa 14.03.2011 (č. l. 16-18 vyš. spisu) podľa § 95 Tr. poriadku k zaisteniu peňažných prostriedkov na bankovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX spol. STAV POLZ, spol. s.r. o., kde na bankovom účte bola zaistená suma 17 752,19 eur, pričom predmetom trestu prepadnutia majetku by teda mali byť vyššie spomenuté finančné prostriedky. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné

pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Má za to, že výrok prvostupňového súdu, ktorým zrušil rozsudok OS Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 zo dňa 16.09.2011, rozsudok OS Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 zo dňa 18.09.2013 v spojení s rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 1To/42/2013 zo dňa 09.07.2014 a trestný rozkaz OS Bardejov, sp. zn. 0T/39/2016 zo dňa 12.08.2016 je nesprávny a to vzhľadom k tomu, že uloženie súhrnného trestu prichádzalo do úvahy len k rozsudku OS Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 z 16.09.2011, nakoľko len skutok v tomto rozsudku je v súbehu so skutkom, zo spáchania ktorého bol obž. A. B. uznaný napadnutým rozsudkom za vinného. Skutky, za ktoré bol obž. A. B. odsúdený rozsudkom OS Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 a trestným rozkazom OS Bardejov sp. zn. 0T/39/2016 boli spáchané v recidíve, potom čo bol dňa 16.09.2011 vyhlásený odsudzujúci rozsudok OS Bardejov sp. zn. 2T/95/2011. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. S poukazom na vyššie uvedené výhrady má teda za to, že skorším rozsudkom je v tomto prípade iba rozsudok OS Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 z 16.09.2011, ktorým bol uložený trest povinnej práce v trvaní 250 hodín, kde bol nariadený výkon časti náhradného trestu odňatia slobody 125 dní v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V napadnutom rozsudku súd ukladal podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov. Pokiaľ je referenčným (skorším) trestom trest povinnej práce, tak uloženie podmieneného trestu sa javí ako trest nie miernejší, avšak pokiaľ by pri posudzovaní miernosti trestu bolo brané do úvahy, že došlo k premene trestu povinnej práce (250 hodín) na trest nepodmienečný (125 dní), tak uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov trestom miernejším v žiadnom prípade nie je. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na druhy trestov ukladaných rozsudkom OS Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 a trestným rozkazom OS Bardejov sp. zn. 0T/39/2016, ktorých výroky boli podľa jeho názoru nezákonne zrušené, avšak podstatnou skutočnosťou je, že súdy A. B. ukladali tresty nepodmienečné. Ako to vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení, trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Osobu páchatel'a ako aj jeho postoj k trestnej činnosti však podľa môjho názoru treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Podľa ustálenej súdnej judikatúry z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obvineného má veľký význam celkový spôsob života a správanie obvineného pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu. (R 11/1965). Vo vzťahu k obžalovanému A. B. možno uviesť, že ide o recidivistu, ktorý má evidovaných 17 záznamov v odpise RT a 15 záznamov o spáchaní priestupku. Z aspektu zákonnej sadzby stanovenej pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 3 Tr. zákona (7-12 rokov) sa teda prvostupňovým súdom uložený podmienený trest odňatia slobody, aj napriek aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zákona javí ako neprimerane mierny a teda za nespravodlivý. Úvahy súdu pri ukladaní trestu aj za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona nepovažuje za správne. Keďže podľa zákona (§ 39 ods. 1 Tr. zákona) ide o mimoriadne zníženie trestu, pre takýto postup musia byť zistené také mimoriadne okolnosti a pomery na strane páchatel'a, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa v iných obdobných prípadoch. Za okolnosti prípadu je potrebné považovať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia a teda ide o okolnosti, ktoré charakterizujú páchatel'a ako objekt trestu. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocítoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Takéto mimoriadne okolnosti prípadu (odhliadnuc od doby, ktorá uplynula od spáchania skutku a dĺžky trestného konania) však podľa

jeho názoru v predmetnej veci absentujú. Vek obžalovaného ani jeho zdravotný stav nie sú podľa jeho názoru relevantnými výnimočnými mimoriadnymi okolnosťami (pomery páchatel'a) v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona. Osoba obžalovaného A. B. práve s poukazom na jeho trestnú minulosť nedáva reálny základ, aby uloženie, nie však tak mimoriadne nízkeho (ako to aplikoval súd) trestu pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Na strane obžalovaného, okrem priznania sa o oluťovania a dĺžky trestného konania nevidí žiadne mimoriadne okolnosti. Osoba obžalovaného ako aj okolnosti skutku nemôžu vytvárať predpoklady pre aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v takej podobe (uloženie „len“ podmieneného trestu odňatia slobody) ako to učinil prvostupňový súd. Záver o primeranosti je daný vtedy, pokiaľ sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Páchatel'a môže so spravodlivosťou a teda so spoločnosťou zmieriť spravodlivý trest. S poukazom na vyššie uvedené preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/144/2016 zo dňa 14.07.2023 v neprospech obžalovaného A. B. tak, že mu uloží súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia majetku a súčasne zruší rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 zo dňa 16.09.2011 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako je správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bol podľa odseku 5 poučený o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku) preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v rozsahu zodpovedajúcom pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom výroku rozsudku v posudzovanom prípade a aj vzhľadom na to, že odvolacie konanie tvorí spolu s rozhodovaním okresného súdu na hlavnom pojednávaní jeden celok, nakoľko predmet konania je totožný, krajský súd preto v celosti na jeho argumentáciu prezentovanú v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku odkazuje.

V ďalšej časti odôvodnia tohto rozhodnutia preto krajský súd už len reaguje na dôvodné odvolacie námietky krajského prokurátora – vo vzťahu k výrokovej časti napadnutého rozsudku týkajúcej sa súhrnného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému a chýbajúcemu rozhodnutiu o zaistených finančných prostriedkoch na účte obžalovaného A. B. v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka C., D. E. X, číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Tieto zistenia sa potom odzrkadlili v dôvodoch, pre ktoré krajský súd napadnutý rozsudok v celom výroku o treste musel zrušiť a to pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, aj preto, že vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, a napokon aj preto, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona - podľa 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti teda krajský súd zistil vo vzťahu k výroku o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému A. B., také skutočnosti, napíňajúce porušenie Trestného zákona, ktoré by ho viedli k záveru o potrebe tento výrok v celosti naprávať a to v neprospech obžalovaného, bez zachovania tzv. dvojínštancnosti trestného konania a teda možnosti obžalovaného sa - prípadne uloženému

(novému-inému) druhu a výmery trestu odvolacím súdom, pokiaľ by bol s trestom a spôsobom jeho výkonu nespokojný v rámci odvolacieho konania - vyjadriť, no najmä možnosti sa vyjadriť pri rozhodnutí o zaistených finančných prostriedkoch na spornom účte obžalovaného - k absentujúcemu (chýbajúcemu) ďalšiemu výroku (výrokovej vete) v napadnutom rozsudku ako samostatného druhu trestu, resp. alternatívne chýbajúcemu výroku (výrokovej vete) ako samostatne uloženou sankciou vo forme ochranného opatrenia.

V prvom rade je potrebné osvedčiť námietke prokurátora týkajúcej sa zjavnej nepreskúmateľnosti (o aké dôkazy a skutočnosti z nich plynúce sa opierať) pri svojom postupe okresný súd pri ukladaní druhu a výmery, konkrétne súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému, ktorého ukladanie upravujú pravidlá uvedené v ustanovení § 42 ods. 1, 2 Tr. zákona za použitia zásad pre ukladanie trestu úhrnného podľa § 41 ods. 1 a 2 Tr. zákona a napokon aj spôsobu výkonu takto uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zákona, ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Z výroku o treste napadnutého rozsudku plynie, že okresný súd mal za to, že sú splnené zákonom predpokladané podmienky pre ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému, čo nevyhnutne predpokladá existenciu viacčinného súbehu trestných činov – skutkov navzájom sa zbiehajúcich spolu so skutkom, trestným činom kladeným za vinu obžalovanému A. B. v posudzovanom prípade, tento záver však nemá oporu v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Malo ísť o trestnú činnosť, pre ktorú bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 zo dňa 16.09.2011, rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 zo dňa 18.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/42/2013 zo dňa 09.07.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/39/2016 zo dňa 12.08.2016.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však na teraz nie je zistiteľné, či aj reálne vo všetkých označených prípadoch boli splnené podmienky pre záver o existencii viacčinného súbehu trestných činov, aj keď zjavne relevantné dôkazy, ktoré by túto skutočnosť potvrdili, resp. vyvrátili na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.07.2023 vykonané boli, keďže okresný súd sa oboznámil s hore označenými trestnými vecami Okresného súdu Bardejov, včítane trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/27/2012.

Inak povedané odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje nevyhnutné skutočnosti plynúce z hore odsudzujúcich rozsudkov, na podklade ktorých by bolo možné zistiť, porovnať, kedy boli obžalovaným A. B. trestné činy, ktoré spolu s trestným činom v tomto prípade, reálne spáchané (dátum, resp. obdobie), tak aby bolo možné bez rozumných pochybností aj ustáliť, (s čím spája časť odvolacej argumentácie aj prokurátor), že viacčinný súbeh týchto trestných činov nebol tzv. prerušený vyhlásením (oznámením) niektorého z právoplatných odsudzujúcich rozsudkov obžalovanému, ktoré spolu s nimi spojenými trestnými spismi na hlavnom pojednávaní okresný súd oboznámil, kde s týmto zistením je možné na teraz spájať pochybnosti o správnosti zistení, o ktoré mal okresný súd oprieť výrok v napadnutom rozsudku o súhrnnom treste.

Tu je totižto nutné uviesť, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý je vo viacčinnom súbehu s trestnými činmi, za ktoré už bol predtým odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými

rozkazmi) a tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, je povinnosťou súdu - tak, ako to učinil aj v tomto prípade okresný súd - pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť výroky o trestoch vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zákona, a páchateľovi uložiť súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť (t. j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu).

Taktiež bude úlohou okresného súdu aj jednoznačne ustáliť, či niektoré z odsúdení, ktoré považuje okresný súd za relevantné pri ukladaní súhrnného trestu ne/spĺňa kritéria odsúdenia, ktoré je takej povahy, že sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený (§ 42 ods. 3 Tr. zákona).

Napokon bude úlohou okresného súdu, pokiaľ budú splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu v posudzovanom prípade, či bude súčasne potrebné aj aplikovať ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, rešpektujúc pritom prokurátorom zvýrazňované pravidlo, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§ 42 ods. 2 Tr. zákona).

Ďalším relevantným zistením, ktoré považoval krajský súd za podstatnú chybu, ktorú nebolo možné napraviť v rámci odvolacieho konania, keďže by výrok rozsudku dopĺňal o výrok (výrokovú vetu), ktorá v rozsudku (asi nedopatrením) chýba, aj napriek tomu, že intervenujúci prokurátor navrhol v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.07.2023 s odvolaním sa na záverečnú reč prednesenú pôvodne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.05.2022 – rozhodnúť o zaistených finančných prostriedkoch (na účte spol. STAV POLZ, spol. s.r.o., obžalovaného A. B. v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka C., D. E. X, číslo XXXXXXXXXX/XXXX) na podklade príkazu prokurátora OP Bardejov sp. zn. Pv XXX/XX-4 zo dňa 14.03.2011 (na č.l. 16-18 spisu) podľa § 95 Tr. poriadku, kde na bankovom účte bola zaistená suma 17 752,19 eur, – uložením ďalšieho druhu trestu – trestu prepadnutia majetku podľa v tom čase platného ust. § 58 ods. 3 Tr. zákona. Aj v tomto prípade z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zistiteľné, aké dôvody, úvahy viedli okresný súd, ak o prednesom návrhu prokurátora nerozhodol.

Bude preto úlohou okresného súdu v ďalšom postupe o označenom návrhu krajského prokurátora rozhodnúť, na tomto mieste však krajský súd dáva do pozornosti okresnému súdu nález Pléna Ústavného súdu SR pod č. PL. ÚS 1/2021 zo dňa 27.09.2023 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 402/2023, ktorým bolo vyslovené, že ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Tr. zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Za danej situácie je potrebné skúmať, či boli splnené podmienky pre ukládanie trestu prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona alebo podmienky pre ukládanie ochranného opatrenia vo forme zhabania časti majetku podľa § 83a Tr. zákona.

Ďalej krajský súd si neosvojil námietku krajského prokurátora, že v posudzovanom prípade nie sú splnené podmienky pre aplikáciu moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona a teda pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, až v takom rozsahu ako ho aplikoval okresný súd v posudzovanom prípade, okrem iného aj z dôvodu, že v posudzovanom prípade zjavne existujú zásadné prieťahy v prebiehajúcom trestnom konaní, ktoré nie je možné dávať za vinu samotnému obžalovanému.

Z obsahu spisu je na teraz zistiteľné, že od samotného spáchania skutku (08.03.2011) kladeného za vinu obžalovanému ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu dňa 24.10.2023 malo uplynúť cca dvanásť rokov a sedem mesiacov a od podania obžaloby dňa 27.06.2016 sedem rokov a štyri mesiace, kde v posudzovanom prípade bolo okresným súdom doposiaľ nariadených 27 termínov hlavného pojednávania, v rámci ktorých bolo reálne vykonané dokazovanie na ôsmich pojednávaniach, pričom len v jednom prípade bol obžalovaný neprítomný na nariadenom termíne hlavného pojednávania bez ospravedlnenia, ktoré dodatočne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov.

Za danej situácie krajský súd s prihliadnutím aj na dôkaznú obtiažnosť hodnotenej trestnej veci, ktorá zjavne bola ovplyvnená jednak existenciou cudzieho prvku v podobe poškodenej strany (Talianska republika), ktorú bolo potrebné prostredníctvom justičnej spolupráce s justičnými orgánmi Talianskej republiky vypočúť na hlavnom pojednávaní, či potrebe vypočúť aj svedkov (K. L.), ktorých prítomnosť na úkonoch hlavného pojednávania nebolo možné dlhodobo zabezpečiť, či napokon po kompletom vykonaní všetkých dostupných dôkazov procesnou sudkyňou, napokon obžalovaný A. B. opäť vykonal vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, aj napriek všetkým uvádzaným skutočnostiam

má krajský súd za to, že v posudzovanom prípade prebieha trestné konanie už neprimerane dlho, bez toho, aby na dobe prebiehajúceho konania mal zásadný podiel svojim správaním počas dokazovania samotný obžalovaný, načo by mal následne aj okresný súd reagovať určitou formou satisfakcie v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. (Pozri primerane R 46/2017, R 10/2011, či rozsudok NS SR sp.zn. 5To/14/2015 zo dňa 3. marca 2016).

Na záver nad rámec doposiaľ uvedeného k vyjadreniu obžalovaného k odvolaniu krajského prokurátora, kde namietal v podstate spáchanie skutku v znení tak, ako sa mu kladie za vinu a opätovne predstavil podstatné dôvody svojej obrany, krajský súd zvyrazňuje, že v tomto štádiu konania po vyhlásení obžalovaného A. B. o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku prieskumná kompetencia odvolacieho súdu je obligatórne zúžená len na prieskum existencie porušenia práva na obhajobu obžalovaného z titulu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

V nadväznosti na uvedené je na mieste poukázať na rozhodnutie NS SR pod č. R 17/2014 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR :

I. Ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní, po poučení, v intenciách § 257 ods. 1 Tr. poriadku, vyhlási, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň je poučený podľa § 257 ods. 2, t.j. aj v rozsahu ods. 5 tohto ustanovenia, jeho vyhlásenie po primeranom postupe podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr. poriadku pokrýva aj podstatu inkriminovaného skutku, vrátane subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu [§ 333 ods. 3 písm. c) Tr. poriadku], právnu kvalifikáciu skutku [§ 333 ods. 3 písm. f) Tr. poriadku], ako aj uznanie viny za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin [§ 333 ods. 3 písm. h) Tr. poriadku].

II. Ak súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku [§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku], v dôsledku čoho súd podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, zákon pripúšťa odvolanie len proti týmto výrokom, nie však proti výroku o vine, ktorý sa oznámením rozsudku stáva právoplatným, v dôsledku čoho je tiež prieskumná povinnosť (a právo) odvolacieho súdu limitovaná ustanovením § 317 ods. 1 Tr. poriadku). Primerane tiež pozri (Zo súdnej praxe : ZSP pod č. 38/2021).

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia a teda postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku odvolací súd vec súdu prvého stupňa vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.